

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Andronic Natalia și de către inculpatul Cazaciuc Victor cu avocatul Ostavciuc Dinu, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 07 noiembrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Cazaciuc Victor Xxxxx, născut la xxxxx, originar din or. xxxxx, domiciliat mun. xxxxx str. xxxx ap. xx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 21.02.2018 – 07.11.2018

instanța de apel: 20.11.2019 – 31.01.2019

instanța de recurs ordinar: 27.03.2019 – 06.08.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 07 noiembrie 2018, Cazaciuc Victor Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei aplicate lui Cazaciuc Victor, pe o perioadă de probațiune de 2 ani și nu se va executa această pedeapsă, dacă în perioada de probațiune stabilită, nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost admisă cererea procurorului referitor la perceperea cheltuielilor judiciare, fiind încasat de la Cazaciuc Victor în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 2.100 lei, în legătură cu efectuarea expertizei judiciare.

În temeiul art. 106 alin. (2) lit. "a" Cod penal, a fost supus confiscării speciale în folosul statului și transmis Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova pistolul cu nr. "7376444" de calibrul 7.65x17 mm (7.65 Browning), cu lovitură centrală, de model "Walther PP", confecționat industrial, la uzina "MANURHIN", ridicat de la Cazaciuc Victor.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Cazaciuc Victor, urmărind scopul păstrării armei de foc letale și a munițiilor în lipsa autorizației pentru procurarea, deținerea, portul și folosirea lor, încălcând prevederile Legii cu privire la regimul

armelor și al munițiilor cu destinație civilă nr. 130 din 08.06.2012, precum și a Regulamentului cu privire la regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 293 din 23.04.2014, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, ilegal a deținut și a păstrat pistolul cu numărul „7376444”, ce se referă la categoria armelor de foc letale și este pistol cu țeava scurtă ghintuită, de calibrul 7.65x17mm (7.65 Browning), cu lovitură centrală, de model „Walther PP”, confecționat industrial, la uzina „MANURHIN” (Manufacture de Machines du Haut-Rhin), or Saint Bonnet Le Chateau, Franța, despre care a cunoscut că este în stare de funcționare și util pentru trageri, până la momentul efectuării percheziției în locuința lui, situată pe adresa mun. xxxxx, str. Xxxxx, ap. xxxxx, de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Botanica al DP mun. Chișinău, pe marginea cercetării cauzei penale nr. 2017421257.

Totodată, Cazaciuc Victor, urmărind scopul păstrării armei de foc letale și a munițiilor în lipsa autorizației pentru procurarea, deținerea, portul și folosirea lor, acționând prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, ilegal a deținut și a păstrat treizeci și șapte cartușe, care se referă la categoria munițiilor letale și sunt cartușe de calibrul 7.65x17mm (7.65 Browning) cu lovitură centrală, cu miez din metal moale (aliaj din plumb), fiind confecționate industrial în anul 2014 la întreprinderea „Sellier Bellot” în Republica Cehă.

În circumstanțele nominalizate, în cadrul percheziției efectuate la 18.08.2017, orele 22:10-22:25, legalizată prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 19.08.2017, de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție Botanica al DP mun. Chișinău au fost depistate, ridicate și sigilate în modul stabilit de lege, pistolul de model „Walther PP” și 37 cartușe supra-indicate, amplasate în patul dintr-o odaie a apartamentului nr. xxxxx din blocul situat pe adresa mun. xxxxx, str. Xxxxx, unde au fost ascunse de către Cazaciuc Victor.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Cazaciuc Victor, a fost calificată *de drept* în baza art. 290 alin. (1) Cod penal – păstrarea armei de foc și a munițiilor fără autorizația corespunzătoare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, la data de 15 noiembrie 2018, care a solicitat casarea acesteia, în partea individualizării pedepsei penale, rejudecarea cauzei potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Cazaciuc Victor, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința să fie menținută.

În motivarea apelului a invocat că:

-infracțiunea de păstrare a armei de foc și a munițiilor fără autorizația corespunzătoare, prezintă un pericol sporit pentru societate și pedeapsa penală pentru astfel de categorii de infracțiuni trebuie să fie nu numai legală, în sensul respectării

cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie justă, adică să fie respectat criteriul proporționalității, ce presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunilor și vinovăția autorului;

- analizând personalitatea inculpatului, pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării, numită acestuia de prima instanță, este una inechitabilă, instanța nu a ținut cont de faptul că, inculpatul anterior a fost în conflict cu legea penală, faptul că acesta din start nu-și recunoaște vinovăția și nu s-a căit de cele comise; că echitatea socială a pedepsei poate fi realizată doar atunci când față de persoana care a încălcat legea penală se aplică sancțiunea penală ce corespunde gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor acesteia și persoanei vinovate; că prin aplicarea pedepsei se urmărește prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane;

- la stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor 90 Cod penal, instanța de judecată nu a identificat circumstanțele importante, ce ar permite condamnarea acestuia la închisoare, cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

3.2 Avocatul Ostavciuc Dinu în numele inculpatului, la data de 13 noiembrie 2018, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului penal în privința lui Cazaciuc Victor.

În motivarea apelului a invocat că:

- prima instanță la emiterea sentinței de condamnare nu a ținut cont de practica judiciară existentă. Totodată, instanța de fond nu și-a motivat sentința, implicit nu a dat răspuns la toate argumentele apărării, limitându-se doar la faptul unor norme de trimitere eronate;

- a fost început procesul penal nr. 20174201964, care a fost înregistrat în REI-1 a IP Botanica. La 04.10.2017, organul de urmărire penală instituit în cadrul IP Botanica, mun. Chișinău, a început urmărirea penală în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, în cauza penală nr. 2017421506;

- potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale, s-a constatat că, la 18.08.2017, în cadrul efectuării percheziției pe marginea cauzei penale nr. 2017421257, la domiciliul lui Cazaciuc Victor, amplasat pe str. Xxxxx, ap. xxxxx, mun. Chișinău, au fost depistate și ridicate 37 cartușe și un pistol de model „Walter” calibru 65, care conform raportului de expertiză nr. 5220 din 27.09.2017, fac parte din categoria armelor, munițiilor și sunt utile pentru trageri. Ulterior, după începerea urmăririi penale, cauza respectivă a fost expediată după competență organului de urmărire penală instituit în cadrul IP Buiucani. La 16.12.2017, Cazaciuc Victor a fost citat telefonic de către reprezentantul organului de urmărire penală de a se prezenta la sediul organului de urmărire penală instituit în cadrul IP Buiucani, mun. Chișinău și, ca urmare, tot în aceeași zi, a fost recunoscut în calitate de bănuit în cauza penală nr. 2017421506;

- astfel, urmărirea penală în cauza nr. 2017421506, a fost pornită *in personam*, adică în privința lui Cazaciuc Victor, care este direct vizat în ordonanța de începere a urmăririi penale;

- pe lângă aceasta, la 18.08.2017, la domiciliul lui Cazaciuc Victor, amplasat pe str. Xxxxx, ap. xxxxx, mun. xxxxx, a fost efectuată percheziție. Cu alte cuvinte, acțiunea respectivă la vizat direct pe Cazaciuc Victor și a fost efectuată nemijlocit în privința lui. Respectiv, din această zi, ultimul avea calitate procesuala de bănuیت, care nu putea fi continuu, mai mult de 3 luni, sau fără sfârșit;

- în cazurile în care urmărirea penală a fost pornită împotriva unei anumite persoane, din momentul respectiv se va considera că, această persoană anumită, deține calitatea de bănuیت, indiferent de faptul dacă a fost sau nu dată ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuیت. În consecință, deoarece organul de urmărire penală a omis termenul de 3 luni, de punere sub învinuire a bănuیتului, acesta aflându-se în calitate de bănuیت, mai mult decât termenul limită stabilit de art. 63 alin. (2), (5) Cod procedură penală, fapt ce este încălcare esențială a legii procesuale penale, ce afectează drepturile și interesele legitime ale persoanei;

- raportând prezenta speță la această stare de drept, precum și la prevederile art. 230 Cod procedură penală, se constată că percheziția a fost dispusă și efectuată nemijlocit în privința lui Cazaciuc Victor, ca și persoană bănuیتă la 18 august 2017, respectiv calitatea de bănuیت, cel puțin curge de la această dată, deoarece în actele procedurale menționate, el era direct vizat ca persoană, în privința căreia era efectuată urmărirea penală. Prin urmare, termenul de menținere în calitate de bănuیت putea fi extins doar 3 luni, adică doar până la data de 18 noiembrie 2017;

- astfel, procurorul deja a omis posibilitatea de a desfășura procesul în condițiile și în termenul stabilit de lege, inclusiv nu mai poate să-l pună pe Cazaciuc Victor sub învinuire, deoarece contrariul generează nulitatea ordonanței de punere sub învinuire, de altfel, conform alineatelor (1), (2) și (3) art. 251 Cod procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural. Deoarece, procurorul deja a omis posibilitatea de a desfășura procesul în condițiile și în termenul stabilit de lege, totodată legea nu prevede o posibilitate de recuperare a acestor omisiuni ale procurorului, speței fiind aplicabile sau să-l ignore. Totuși, în cazul în care el nu a fost informat și nu i s-a adus la cunoștință dispunerea expertizei, Cazaciuc Victor a fost lipsit în general de a se expune asupra dreptului său. În așa mod, au fost încălcate flagrant prevederile art. 145 Cod de procedură penală, în care se menționează faptul că, organul de urmărire penală sau instanța de judecată, în cazul în care dispune efectuarea expertizei, citează părțile și expertul desemnat pentru a li se aduce la cunoștință obiectul expertizei și întrebările la care expertul trebuie să dea răspunsuri, pentru a li se explica dreptul de a face observații cu privire la aceste întrebări și de a cere modificarea sau completarea lor. Totodată, părților li se explică dreptul lor de a cere numirea a câte un expert recomandat de fiecare dintre ele pentru a participa la efectuarea expertizei, în acest caz, se întocmește un proces-verbal. După examinarea obiecțiilor și cererilor înaintate de părți și expert, organul de urmărire penală sau instanța de judecată fixează termenul efectuării expertizei, informându-l, totodată, pe expert dacă la efectuarea acesteia urmează să participe părțile. Din cele ce preced, Cazaciuc Victor nu a fost

citat, nu i s-a adus la cunoștință obiectul expertizei, a fost lipsit de dreptul de a face obiecții, organul de urmărire penală nu a întocmit procesul-verbal respectiv etc.;

- pistolul și munițiile depistate la domiciliul lui Cazaciuc Victor constituie corp delict. Astfel, potrivit alin. (1) al art. 158 Cod de procedură penală, corpuri delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni... În continuarea ideii, potrivit prevederilor alin. (3) al aceleiași norme juridice, obiectul poate fi recunoscut drept corp delict dacă, prin descrierea lui detaliată, prin sigilare, precum și prin alte acțiuni întreprinse imediat după depistare, a fost exclusă posibilitatea substituirii sau modificării esențiale a particularităților și semnelor sau a urmelor aflate pe obiect, ori dacă... Astfel, legea indică direct la faptul că, sigilarea se face în mod imperativ pentru a exclude posibilitatea substituirii sau modificării, în cazul de față a pistolului și munițiilor, ceea ce nu s-a făcut;

- ținând cont de prevederile art. 160 alin. (1) Cod de procedură penală, prin lipsirea de a semna Cazaciuc Victor și de a participa nemijlocit la sigilarea, și desigilarea plicului, aspectele legale nu au avut și nici nu și-au atins efectul său juridic, respectiv, așa-zisele probe sunt de fapt lovite de nulitate și, respectiv, urmează a fi excluse ca probe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019, au fost admise din alte motive, parțial apelul declarat de către procuror și apelul avocatului Ostavciuc Dinu în numele inculpatului, fiind exclus din sentință încasarea cheltuielilor judiciare. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a menționat că, la caz soluția primei instanțe, cu referință la vinovăția inculpatului Cazaciuc Victor este pe deplin justificată, deoarece verificând din oficiu la acest capitol sentința pronunțată în cauza dată, s-a considerat că vina ultimului la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, a fost dovedită integral prin probele administrate și cercetate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și anume: declarațiile martorului Țurcan Dorian (f.d. 172 v. 1); procesul-verbal de percheziție din 18 august 2017 (f.d. 5-12 v. 1); raportul de expertiză balistică nr. 34/12/1-R-5220 din 27.09.2017 (f.d. 15-17 v. 1); procesul-verbal de ridicare din 14.11.2017 (f.d. 28 v. 1); proces-verbal de examinare din 19.11.2017 (f.d. 29 v. 1); răspunsul șefului adjunct, comisar șef Balan V., cu nr. 34/4-24 din 04.01.2018.

Instanța de apel a reținut că, sentința la capitolul încadrării juridice nu a fost contestată de către procuror și nici de apărător, ci doar la individualizarea pedepsei penale.

Respectiv, la capitolul numirii pedepsei inculpatului, instanța de apel a considerat concluzia primei instanțe corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor și criteriilor stabilirii pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a indicat că, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, prima instanță a respectat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal și a stabilit o pedeapsă echitabilă.

Instanța de apel a considerat justă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Cazaciuc Victor suspendând condiționat pedeapsa principală sub formă de închisoare pe o perioadă de probațiune de 2 ani, ținând cont de faptul, că acesta vina nu a recunoscut-o în comiterea faptei, conform revendicării din 21.11.2017 nu este la primul conflict cu legea, prin sentința judecătorei Chișinău sediul Botanica din 06.11.2017 a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la amendă în mărime de 25.000 lei (f.d. 48-50), antecedentul penal fiind stins (f.d. 91), potrivit răspunsului directorului interimar al IMSP-Spitalul raional Dondușeni Corneliu Ștefăneț cu nr. 01/8-760 din 06.12.2017, la evidența dispanserică a medicului narcolog nu se află (f.d. 44), iar prin răspunsul șefului IMSP Centrul de Sănătate Dondușeni Adelina Celac cu nr. 01/8-755 din 06.12.2017, la evidența dispanserică a medicului psihiatru nu se află (f.d. 45).

În opinia instanței de apel, modalitatea de executare a pedepsei penale sub formă de închisoare de către inculpatul Cazaciuc Victor, în privința acestuia nu se impune în mod imperativ ca executarea pedepsei să fie în regim real, deoarece nu trebuie pus accentul în mod deosebit pe rolul punitiv al sancțiunii, în detrimentul celui educativ și de reintegrare socială, interesul comunității fiind ca asemenea fapte să nu se mai repete, iar inculpatul să se reintegreze în societate în spiritul respectării normelor legale indiferent de orice tentații.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, este justă și legală concluzia primei instanțe privind aplicarea față de Cazaciuc Victor, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în conformitate cu art. 90 Cod penal, fixându-i perioadă de probațiune de 2 ani.

De către instanța de apel au fost apreciate critic alegațiile apărătorului, prin care a invocat că a fost depășit termenul de ținere a calității de bănuit în privința lui Cazaciuc Victor, deoarece ordonanța prin care a fost pornită urmărirea penală a fost emisă *in personam*. Reieșind din conținutul ordonanței din 04 octombrie 2017, rezultă că urmărirea penală a fost pornită *in rem* în condițiile în care organul de urmărire penală indică că, „există o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită infracțiunea de purtarea, păstrarea, procurarea, fabricarea, repararea sau comercializarea armelor de foc, precum și sustragerea lor, cu excepția armei de vânatoare cu țeavă lisă, sau a munițiilor fără autorizația corespunzătoare, prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal.

La caz, ordonanța din 04 octombrie 2017 vizează pornirea urmăririi asupra faptului depistării și ridicării a 37 cartușe și un pistol de model „Walter” calibrul 7,65, care conform raportului de expertiză nr. 5220 din 27 septembrie 2017 fac parte din categoria armelor și munițiilor și sunt utile tragerii, în procesul efectuării percheziției la 18 august 2017 pe marginea cauzei nr. 2017421257, la domiciliul lui Cazaciuc Victor, astfel urmărirea penală a fost pornită *in rem* și nicidecum *in personam*, respectiv circumstanțele elucidate de apărător, nicidecum nu vizează situația inculpatului.

Privitor la invocarea de către apărător a nulității actelor întocmite de OUP Buiucani și a actelor întocmite de către procuratura Chișinău, oficiul Buiucani, instanța de apel a reținut că, în cadrul investigării cauzei penale nr. 2017421257 ce îl

vizează pe Cazaciuc Victor a fost depistată o nouă faptă ilicită, care ulterior a fost investigată de organul de urmărire penală. Actele a căror nulitate a solicitat apărătorul, au fost dispuse în cadrul examinării urmăririi penale date, acte ce au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă în prezenta cauză penală în baza ordonanțelor din 27 decembrie 2017 și 10 ianuarie 2018 (f.d. 54-54b), astfel că pornind de la prevederile art. 94, coroborat cu cele ale art. 99-101 Cod procedură penală sunt perfect legale și nu sunt temeiuri de anulare a acestora.

Referitot la criticile părții apărării asupra lipsei de competență a Procuraturii mun. Chișinău oficiul Buiucani de a efectua urmărirea penală, instanța de apel a menționat că, ținând cont de prevederile art. 271 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, procurorul adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef al Oficiului Botanica, Cimbir Marcel, prin ordonanța din 09 octombrie 2017, întemeiat a dispus de a retrage cauza penală nr. 2017421506 din gestiunea organului de urmărire penală al IP Botanica al DP Chișinău, cu transmiterea acesteia organului de urmărire penală al IP Buiucani al DP Chișinău pentru efectuarea urmăririi penale în continuare, în condițiile în care competență de a investiga cauza este Procuratura mun. Chișinău oficiului Buiucani.

Cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare, instanța de apel a conchis că, prima instanță greșit a admis încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului în sumă de 2.100 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză balistică nr. 34/12/1-R-5220 din 27.09.2017.

La acest capitol, instanța de apel a notat că, raportul de expertiză balistică nr. 34/12/1-R-5220 a fost efectuat la solicitarea organului de urmărire penală până la intrarea în vigoare a Legii sus menționate prin care a fost exclus alin. (2) a art. 143 Cod de procedură penală (f.d. 15-17).

Drept urmare, instanța de apel a menționat că, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpatului.

În cele din urmă, instanța de apel a dispus ca cheltuielile judiciare în sumă de 2.100 lei, urmează a fi încasate din bugetul de stat.

6. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procuror, la data de 14 martie 2019, care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- la stabilirea pedepsei în privința inculpatului, în vederea corectării, reeducării ultimului, instanțele de fond i-au stabilit o pedeapsă prea blândă, aplicând prevederile art. 90 Cod penal;

- argumentele invocate la adoptarea soluției prin care instanțele invocă, că inculpatul Cazaciuc Victor se poate corecta fără executarea pedepsei ce i s-a aplicat, suspendându-i condiționat executarea acesteia, conform art. 90 Cod penal, este absolut nefondată, deoarece ultimul anterior a fost în conflict cu legea, nu și-a revizuit atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății;

- inculpatul, neagă cu vehemență comiterea infracțiunii, ce denotă lipsa de conștientizare a gravității faptei ilicite și impactul acesteia asupra societății în condițiile realităților sociale aflate în desfășurare;

- instanța de apel nu a reținut că, infracțiunea de păstrarea armei de foc și a munițiilor fără autorizația corespunzătoare, prezintă un pericol sporit pentru societate și pedeapsa penală pentru astfel de categorii de infracțiuni trebuie să fie nu numai legală, în sensul respectării cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie justă, adică să fie respectat principiul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunilor și vinovăția autorului;

- instanțele de judecată nu au efectuat o analiză amplă a personalității inculpatului Cazaciuc Victor, care evident și-a educat un sistem degradat de valori sociale, fiind anterior tras la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, a demonstrat faptul neconștientizării gradului de pericol social al faptelor săvârșite;

- unica și indiscutabila metodă de reeducare și corijare, este condamnarea inculpatului, la pedeapsa cu executare în penitenciar;

- este critică soluția adoptată de către instanța de apel și în partea ce ține de respingerea solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză balistică, costul căreia constituie suma de 2.100 lei;

- soluția instanței de apel, prin care a fost respinsă solicitarea procurorului referitor la neîncasarea cheltuielilor judiciare contravine normelor procesual-penale în vigoare;

- în situația când art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția instanțelor de fond de a respinge încasarea acestor cheltuieli este neîntemeiată, deoarece procurorul în apelul declarat a făcut dovada cheltuielilor suportate de stat la efectuarea expertizei judiciare;

- efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare cheltuielile judiciare fiind imputabile inculpatului, condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

- obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsă infractorului de a suporta cheltuielile judiciare ce-i revin acestuia în principal;

- se constată inegalitatea părților în proces și punerea proprietății publice, garantate de art. 127 alin. (2) din Constituție, într-o situație defavorizată față de condamnat, care a acționat ilicit față de bugetul public, ceea ce, conform legislației în vigoare și jurisprudenței CEDO, nu poate fi admis;

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de

procedură penală.

6.2 Avocatul Ostavciuc Dinu, în numele inculpatului, la data de 15.03.2019, care a solicitat casarea acestora și adoptarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal în privința lui Cazaciuc Victor.

În motivarea recursului, apărătorul invocă argumente identice cu cele indicate în apel și menționate în pct. 3.2 al prezentei decizii, subsidiar menționând că:

- decizia instanței de apel nu este una motivată, este formală, fiind de fapt copiată sentința și nu s-a răspuns la toate argumentele apărării, nu s-a ținut cont de prevederile jurisprudenței CtEDO, de prevederile procesuale naționale, pe care apărarea le-a invocat în prima instanță și în instanța de apel;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, totodată, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauza Luchian Andrei, Cojocar Alexandru și Gorceag Octavian, cauza nr. 1ra-357/08, precum și în deciziile Colegiului penal lărgit al CSJ din 26.11.2013, cauza nr. 1ra-903/13, din 14.03.2018, cauza nr. 1ra-530/2018.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 11), 16) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Ostavciuc Dinu a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de procuror și a solicitat de a fi respins ca neîntemeiat, deoarece nu a fost menționat concret prin ce decizia atacată nu corespunde motivelor pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei, ci doar declarativ a menționat acest fapt, făcând în mod formal trimitere la unele norme juridice.

8. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

8.1 Cu referire la recursul declarat de către procuror

Recursul declarat de procuror este întemeiat în baza pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse

recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, invocând cazurile de casare incidente, în opinia acestuia, în prezenta cauză și anume: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, Colegiul penal constată din recursul declarat, că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei în privința inculpatului, pe motiv că nefondat s-a ajuns la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins prin aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, criticând în același timp și respingerea solicitării de încasare a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare (balistice) din contul vinovatului.

Referitor la temeiul de casare, invocat de procuror și stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal statuează, că acest temei pentru recurs, în prezenta speță nu s-a confirmat. La acest capitol, instanța de recurs menționează că, prin apelul declarat de către procuror, acesta a invocat ca argumente de bază dezacordul cu aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, fără a se ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat și personalitatea acestuia, considerând că scopul pedepsei penale nu va fi atins, precum și dezacordul respingerii solicitării de a încasa cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare la caz, adică chestiuni asupra cărora urma să se expună instanța de apel. În cele din urmă, verificând dacă instanța de apel s-a pronunțat asupra criticilor invocate de apelant și dacă hotărârea adoptată conține concluzii întemeiate asupra considerentelor expuse, Colegiul constată respectarea de care instanța de apel a prevederilor alin. (5) art. 414 Cod de procedură penală, fiind oferite răspunsuri la argumentele esențiale, care au și constituit fondul apelului.

Totodată, Colegiul remarcă din textul deciziei atacate, că se constată faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la casarea parțială a sentinței, în partea cheltuielilor judiciare, expunându-se argumentat și asupra posibilității aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Cazaciuc Victor.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, temeiurile pentru recurs invocate de procuror prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit incidența în prezenta speță.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind justificat, în privința acestuia, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

Contrar celor invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului, aplicându-i neîntemeiat dispozițiile art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs notează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Sanțiunea art. 290 alin. (1) Cod penal, în baza căruia inculpatul Cazaciuc Victor, a fost condamnat, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 950 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca una mai puțin gravă, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să*

execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase.

În prezenta speță, Colegiul atestă că, deși sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului Cazaciuc Victor, prevede alternativ trei tipuri de pedeapsă, acestuia i-a fost stabilită cea mai aspră categorie de pedeapsă și anume cu închisoare pe un termen de 1 an.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În cauza suspusă judecării, instanțele de fond au conchis că, în privința inculpatului, pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare, menționată mai sus, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită din intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva periculoasă sau deosebit de periculoasă.

La circumstanțele cauzei, Colegiul penal menționează că, instanțele de fond nu au reținut careva circumstanțe atenuante și agravante din cele prevăzute la art. art. 76 și 77 Cod penal.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că inculpatul, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior a fost atras la răspundere penală potrivit cazierului judiciar anexat la dosar (f.d. 61, v. 1), fiind condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă, pe care a achitat-o, potrivit informației anexate la dosar (f.d. 91, v. 1).

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea

efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

Reieșind din conținutul hotărârii contestate, Colegiul penal consideră că, atât prima instanță, cât și instanța de apel întemeiat au concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat, învederând faptul că anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni ușoare, antecedentul penal fiind stins, deoarece a achitat amenda stabilită. Toate împrejurările menționate au permis instanțelor de fond de a da dovadă de clemență față de inculpat și a-i acorda o șansă pentru resocializare, evitându-se neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar, stabilindu-i în cele din urmă o perioadă de probațiune pe un termen de 2 ani, astfel încât vinovatul să-și facă concluziile respective și să fie atins scopul legii penale.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că, nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul Cazaciuc Victor pentru comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă, în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanțele de fond a unei individualizări a pedepsei în privința lui Cazaciuc Victor.

Criticile procurorului în partea ce se referă la dezacordul cu respingerea încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, pentru efectuarea expertizei judiciare balistice nr. 34/12/1-R-5220 din 27.09.2017, în sumă de 2.100 lei, Colegiul penal lărgit consideră că, acestea sunt neîntemeiate, deoarece instanța de apel corect au ajuns la concluzia că cheltuielile date urmează a fi puse în sarcina statului.

Instanța de recurs notează că, normele procedural penale, în vigoare la momentul efectuării expertizei menționate mai sus, nu prevedeau expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor obligatorii, cheltuieli ce se făceau din contul statului.

Argumentele procurorului în susținerea solicitării de a încasa cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare din contul inculpatului, nu pot fi reținute, deoarece modificările în dispoziția alin. (2) din art. 143 Cod de procedură penală sunt în vigoare din data de 09.02.2018, iar legea procedural penală nu are efect retroactiv, ținând cont de prevederile art. 3 Cod de procedură penală, care stipulează că, în desfășurarea

procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Așadar, se relevă că efectuarea expertizei la caz, sunt acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării, fiind achitate din bugetul statutului în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, iar prin numirea efectuării expertizei balistice, cheltuielile judiciare respective, odată cu modificarea legii procesuale nu pot fi încasate de la inculpat.

Ținând cont de cele expuse mai sus, Colegiul statuează că în prezenta speță nu și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs invocate de către procuror, prin prisma pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar criticile invocate sunt neîntemeiate, respectiv recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil.

8.2 Cu referire la recursul declarat de către inculpat și avocatul său Ostavciuc Dinu

Din conținutul recursului declarat în cauza deferită judecării, autorii invocă ca temeiuri de drept pentru casarea hotărârii contestate pct. 6) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*; pct. 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocând că *există o cauză de înlăturare a răspunderii penale*; precum și pct. 16) al aceleiași norme și anume, *norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție*.

Colegiul penal menționează că, temeiurile pentru recurs invocate de către partea apărării prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în cauza supusă judecării sunt aplicabile atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Verificând hotărârea atacată, instanța de recurs apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile inculpatului și avocatului acestuia, precum că hotărârea instanței de apel nu conține motivele ce au stat la baza adoptării soluției. Tot aici, urmează de menționat, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de condamnare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect de a menține sentința în partea condamnării inculpatului pentru infracțiunea comisă, deoarece fapta acestuia

întrunește elementele faptei prejudiciabile prevăzute de legea penală, imputată lui, concluzii ce au rezultat în urma analizei coroborate a cumulului de probe administrat la dosar.

Prin urmare, contrar celor invocate de către recurenți, Colegiul penal verificând suplimentar lucrările dosarului remarcă, că judecând apelul declarat, la caz, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, audiind suplimentar inculpatul și a cercetat suplimentar materialele cauzei în ședința instanței de apel, cu consemnarea lor în procesul verbal al ședinței de judecată, adoptând în consecință o soluție corectă de menținere a sentinței în partea condamnării inculpatului, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului și menținerea sentinței în partea condamnării lui Cazaciuc Victor pentru fapta săvârșită.

În acest context, dat fiind faptul că prima instanță just a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii menționate mai sus, atât instanța de apel, cât și cea de recurs ordinar nu au avut temeiuri de a devia de la concluziile expuse în sentință în partea stabilirii vinovăției inculpatului la comiterea faptei prejudiciabile imputate acestuia. Respectiv, deoarece chestiunile invocate atât în apel, cât și recurs, au constituit obiect de analiză și în sentința adoptată de către prima instanță, iar potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărâri CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei*) din care motiv, Colegiul va respinge ca nefondate alegațiile recurenților invocate în acest sens, precum că instanța de apel a preluat în bună parte argumentele expuse în sentință de către prima instanță.

Totodată, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor esențiale invocate în apel și prin hotărârea sa a oferit răspunsuri plauzibile și argumentate asupra acestora, în coraport cu circumstanțele stabilite în prezenta speță, ce au fost verificate în ședință de judecată. La acest capitol instanța de recurs notează că, reieșind din apelul declarat de către apărător în numele inculpatului se reține că, acesta a invocat critici sub trei aspecte distincte și anume:

- partea apărării a considerat că, în prezenta cauză, în privința lui Cazaciuc Victor statutul de bănuît a fost mai mult de trei luni, urmând a fi calculat de la data efectuării percheziției la domiciliul său, adică la 18.08.2017, acest statut expirând chiar și de la data pornirii urmăririi penale, adică de la 04.10.2017, respectiv exista motiv de a fi scos ultimul de sub urmărire penală;

- a fost încălcată competența organului de urmărire penală, adică Procuratura Chișinău, oficiul Botanica ilegal a expediat cauza pentru efectuarea urmăririi penale Procuraturii Chișinău, oficiul Buiucani;

- au fost admise încălcări a prevederilor art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală, la efectuarea expertizei balistice, adică urmau a fi efectuate acțiuni, cu concursul sau cu participarea inculpatului și apărătorului său.

Analizând decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța ierarhic inferioară în hotărârea adoptată a expus raționamente și a dezbătut criticile părții apărării invocate în apel în ce privește primele două aspecte esențiale, care au constat fondul apelului, iar concluziile făcute sub acest aspect instanța de recurs le consideră întemeiate și nu se va îndepărta de la acestea. Când privește criticile invocate sub al treilea aspect și anume opinia că, au fost admise încălcări de către organul de urmărire penală, adică a prevederilor art. 142 Cod de procedură penală, la numirea efectuării expertizei balistice, Colegiul constată că asupra acestora, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au formulat expuneri în hotărârile adoptate. Însă, în opinia Colegiului penal, motivele invocate de recurent în această parte sunt nefondate și nu pot răsturna hotărârile judecătorești adoptate, deoarece la momentul numirii și efectuării expertizei judiciare balistice la data de 27.09.2017, Cazaciuc Victor nu avea careva statut procesual în prezenta cauză penală, de altfel, la acea dată nu a fost intentată cauza penală pe faptul păstrării armei de foc și munițiilor fără autorizație corespunzătoare. Adică, această expertiză a fost numită în urma depistării armei și munițiilor în cadrul percheziției la domiciliului inculpatului în altă cauză penală, respectiv colaboratorii de poliție au efectuat acțiuni de verificare și confirmare a statutului armei de foc, până a sesiza organul de urmărire penală pe faptul componenței de infracțiune prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal. Totodată, Colegiul penal lărgit relevă că, expertiza judiciară balistică din 27.09.2017 i-a fost adusă la cunoștință lui Cazaciuc Victor și apărătorului său, în aceeași zi când i-a fost adus la cunoștință despre recunoașterea în calitate de bănuț, adică la 16.12.2017 (f.d. 67). În aceeași zi, apărătorul bănuțului - Ostavciuc Dinu, a solicitat numirea unei expertize repetate, pentru a fi stabilit faptul dacă în ultima perioadă a fost tras din arma depistată, însă prin ordonanța din 19.12.2017 organul de urmărire penală a respins cererea dată, deoarece faptele solicitate a fi elucidate prin expertiza balistică repetată, nu au nici o relevanță la încadrarea juridică în contextul bănuțului rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal. Colegiul penal lărgit reține acel fapt că, fiind audiat în ședința instanței de apel inculpatul, deși nu a recunoscut vina, în cele din urmă acesta a confirmat că, pistolul și cartușele depistate au aparținut tatălui său și care i-au rămas moștenire, însă nu a reușit să le legalizeze, menționând că le-a găsit în garajul acestuia într-un safeu (f.d. 20 v. 2).

Astfel, temeiurile pentru recurs invocate de inculpat și avocatul acestuia prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit incidența în prezenta speță.

Privitor la criticile expuse prin prisma temeiului de recurs stipulat la pct. 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că există o cauză de înlăturare a

răspunderii penale, deoarece în privința lui Cazaciuc Victor a fost încălcat termenul de deținere în calitate de bănuț mai mult de 3 luni, precum este prevăzut în pct. 3) alin. (2) art. 63 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit le consideră nefondate. Aceste motive invocate au fost obiect de discuție atât la faza de urmărire penală, cât și la judecarea cauzei în prima instanță și instanța de apel, respectiv considerentele expuse de instanțele de fond, la alegațiile invocate de apărător și menționate mai sus, Colegiul le consideră întemeiate și corecte, lipsind temeiuri de a interveni în acest sens. Astfel, instanța de recurs relevă că, instanțele de fond corect au statuat că prin percheziția efectuată la domiciliul lui Cazaciuc Victor la data de 18.08.2017, nu au fost stabilite repercusiuni în drepturile ultimului, în contextul învinuirii înaintate în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, deoarece acea percheziție a fost efectuată în cadrul altei cauze penale, cu bănuială rezonabilă de comitere a unei alte componente de infracțiune, respectiv de datoria colaboratorilor de poliție era să depisteze toate obiectele și lucrurile interzise în circuitul civil. Depistând arma de foc și cartușele nominalizate la caz, organele poliției urmau să investigheze toate circumstanțele în vederea stabilirii dacă obiectele găsite urmează să formeze obiectul unei urmăriri penale în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, în vederea stabilirii persoanei vinovate de comiterea acestei infracțiuni. În continuare, în urma autosesizării organului de urmărire penală, la data de 04.10.2017 a fost intentată cauza penală pe faptul păstrării armei de foc și munițiilor fără autorizație corespunzătoare, adică a fost intentată cauză penală pe fapt (*in rem*) și nu pe persoană, precum afirmă partea apărării, iar în calitate de bănuț Cazaciuc Victor a fost recunoscut abia prin ordonanța din 16.12.2017, existând o bănuială rezonabilă în temeiul anumitor probe (f.d. 65, v. 1). Astfel, Colegiul penal lărgit consideră că, termenul deținerii în calitate de bănuț în privința lui Cazaciuc Victor nu a fost depășit, deoarece acestuia la data de 23.01.2018 i-a fost înaintată învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, respectiv calitatea de bănuț a ultimului a încetat în condițiile art. 63 alin. (5) Cod de procedură penală, fiind respectate prevederile legale.

În partea ce se referă la argumentele recurențelor precum că, în prezenta speță este incident și cazul de casare prevăzut de pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, pe motiv că în norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine hotărârii de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție la data de 25.04.2008 în cauza 1ra-357/2008 în privința lui Luchian A., Cojocaru A. și Gorceag O., Colegiul penal lărgit le consideră nefondate. La aceste critici, instanța de recurs remarcă, că apărătorul greșit face trimitere la practica judiciară în cauza menționată mai sus, deoarece în acea speță, într-adevăr organul de urmărire penală a dispus expres începerea urmăririi penale în privința persoanelor indicate, fapt ce diferă în mod substanțial de cauza deferită judecării, aceasta în condițiile în care organul de urmărire penală, la momentul începerii urmăririi penale nu cunoștea cu exactitate cine este persoana care a adus în apartamentul unde locuia inculpatul arma de foc și cartușele depistate, câte persoane locuiesc la acea locație și cine exact a păstrat obiectele prohibite circuitului civil, fără o autorizație corespunzătoare.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează, că în cauza dată criticile inculpatului și apărătorului său sub aspectul temeiurilor de casare, invocate în recursul ordinar declarat, sunt nefondate, respectiv nu sunt argumentate astfel încât ar convinge instanța de recurs de a interveni în hotărârile atacate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursurile declarate în cauza deferită judecării sânt neîntemeiate și urmează a fi respinse ca inadmisibile.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Andronic Natalia și de către inculpatul Cazaciuc Victor cu avocatul Ostavciuc Dinu, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui **Cazaciuc Victor Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 august 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena